

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ιωαν. κ' 19-31)
5 Μαΐου 2019

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀντίπασχα ἀναφέρεται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου στοὺς μαθητές Του. Τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος καὶ ὅλες οἱ σχετικὲς εὐαγγελικὲς διηγήσεις ἀναφέρονται κυρίως στοὺς μάρτυρες, οἱ ὅποιοι εἶδαν τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ ἢ σ' αὐτοὺς ποὺ ἐπισκέφθηκαν τὸ κενὸ μνημεῖο. Αὐτὸ συνέβη ἐπειδὴ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐμπίπτει στὰ στενὰ πλαίσια τῶν ἱστορικῶς διαπιστουμένων γεγονότων, ἀλλὰ στηρίζεται στὴν ἐμπειρία καὶ στὸ βίωμα τῶν πιστῶν. Προϋποθέτει ὄχι τὴν ἀπόδειξη, δηλαδὴ τὴν ἱστορικὴ ἔρευνα, ἀλλὰ τὴν πίστη στὴ δύναμη τοῦ θεοῦ ποὺ νικᾷ τὸ θάνατο δωρίζοντας στὸ πλᾶσμα Του τὴ ζωὴ.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ σκόρπισε χαρὰ στοὺς φοβισμένους μαθητές. «Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον», σημειώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἀπὸ τὴν ομάδα τῶν μαθητῶν ἔλειπε ὁ Θωμᾶς, ὁ γνωστὸς ὡς Δίδυμος.

Στὸν πηγαῖο ἐνθουσιασμὸ τῶν μαθητῶν ὅτι εἶδαν τὸν Κύριο, ἐκεῖνος προβάλλει τὴν ἀμφιβολία μέσα ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς λογικῆς «Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω».

Ὁ Θωμᾶς ἐκπροσωπεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ στηρίξουν τὴν πίστη τους στὴ βεβαιότητα τῶν ἀπτῶν ἀποδείξεων καὶ στὴν ἱστορικὴ ἐξακρίβωση, στὸ πείραμα καὶ στὴν αὐτοψία τῶν γεγονότων. Ἡ ἀνάγκη βέβαια αὐτὴ ἀφορᾷ σὲ πολὺ ἀνθρώπινη στάση καὶ δικαιολογημένη γιὰ τὴ φύση μας ἀπαίτηση. Βρίσκεται ὅμως μακριὰ ἀπὸ τὴν πίστη. Ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς ὀκτῶ μέρες, μετὰ τὴν Ἀνάσταση ξαναεμφανίζεται στοὺς μαθητές, μεταξὺ τῶν ὁποίων βρίσκεται αὐτὴ τὴ φορά καὶ ὁ Θωμᾶς, τὸν ὁποῖον καλεῖ νὰ διαπιστώσει ἰδιοχείρως καὶ αὐτοπροσώπως τὴν ἀλήθεια, δηλαδὴ τὴν ταυτότητα τοῦ ἀναστημένου σώματός Του. Ταυτόχρονα ὅμως μακαρίζει στίς ἐπερχόμενες γενεὲς ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ξεπερνώντας τὴν περιορισμένης δυνατότητας λογικὴ τους, θὰ πιστεύσουν τὴν ἀλήθεια μὲ τὸν αὐθορμητισμὸ τῆς καρδιάς τους, χωρὶς νὰ δοῦν. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ νόημα τῆς πίστεως, ἀφοῦ δὲν ἔχει σίγουρα κανένα νόημα νὰ ἀποδεχόμαστε ὅ,τι βεβαιώνεται λογικά. «Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες».

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχει σημασία ὄχι ἀπλῶς ὡς γεγονὸς τῆς νίκης τοῦ Κυρίου κατὰ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ ὡς γεγονὸς τῆς τελικῆς κυριαρχίας τῆς ζωῆς ποὺ διοχετεύεται ὡς δυνατότητα στὴν ὑπαρξὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ἀδελφοί μου,

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο εἶναι στ' ἀλήθεια δυνατὸ μήνυμα ζωῆς, χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας. Ζωῆς, διότι ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ χάρισε στοὺς ἀνθρώπους τὴν αἰωνιότητά Του. Χαρᾶς, διότι μετέβαλε τὴν κατήφεια καὶ τὴν ἀγωνία τοῦ θανάτου σὲ δυνατότητα ἀναστάσεως. Καὶ αἰσιοδοξίας, διότι τροφοδοτεῖ τὴν ἀνθρώπινη ἐλπίδα, ποὺ εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεση δημιουργίας, ἰσορροπίας καὶ κυριαρχίας τῆς ζωῆς.

[dkpdf-button]